

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobců: **a) Corinthia Panorama, s. r. o.**, se sídlem Milevská 7, Praha 4, zastoupena JUDr. Václavem Rovenským, advokátem se sídlem Jungmannova 24, Praha 1, **b) Ateliér pro životní prostředí, o. s.**, se sídlem Ve Svahu 1, Praha 4, zastoupeno JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem Za Zelenou liškou 967/B, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2008, čj. S-MHMP 484222/2008/OST/Fr, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) EPOQUE LANCASTER a. s.**, **2) EPOQUE HOTEL a. s.**, obě se sídlem Hvězdova 2b, Praha 4, obě zastoupeny JUDr. Martinem Dančíšinem, advokátem se sídlem Husova 5, Praha 1, **3) Občanské sdružení Pankrácká společnost**, se sídlem Jankovská 6, Praha 4, **4) Sdružení Občanská iniciativa Pankráce**, občanské sdružení, se sídlem Bartákova 38, Praha 4, v řízení o kasačních stížnostech osob zúčastněných na řízení ad 1) a 2) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, čj. 10 Ca 62/2009 – 122, o návrzích osob zúčastněných na řízení ad 1) a 2) na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem,

t a k t o :

Kasačním stížnostem **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Společnost LANCASTER a. s., IČ 261 70 566, podala dne 2. 5. 2006 žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby EPOQUE PANKRÁČ – HOTEL v katastrálním území Nusle, v hlavním městě Praze. Poté došlo k rozdělení této společnosti a část jmění, která se týkala projektu EPOQUE PANKRÁČ – HOTEL přešla na nástupnickou společnost EPOQUE HOTEL a. s. Stavba měla být umístěna i na pozemcích společnosti LANCASTER a. s., které při jejím rozdělení přešly do vlastnictví společnosti EPOQUE LANCASTER a. s.

Úřad městské části Praha 4 vydal dne 5. 6. 2008 rozhodnutí o umístění stavby a o povolení výjimky z obecně technických požadavků na výstavbu v hlavním městě Praze, a to pod čj. P4/90907/08/OST/CEKO/2642. Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání žalobci, osoby zúčastněné na řízení ad 3) a 4) a někteří další účastníci územního řízení. Žalovaný svým rozhodnutím, které je označeno v záhlaví, změnil text podmínky č. 10 územního rozhodnutí, ve zbytku však všechna odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobci ad a) a b) podali proti rozhodnutí žalovaného samostatné žaloby k městskému soudu, který je spojil ke společnému projednání. Městský soud shledal žaloby důvodnými, a proto v záhlaví označeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Proti rozsudku městského soudu podaly dne 18. 8. 2011 osoby zúčastněné na řízení ad 1) a 2) (dále jen „stěžovatelky“) včasné kasační stížnosti. Shodně v nich bez jakéhokoliv odůvodnění navrhly, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a uvedly, že svůj návrh doplní do 30 dnů. To ovšem neučinily.

Nejvyšší správní soud proto vyzval obě stěžovatelky, aby ve lhůtě pěti pracovních dní, která uplynula dne 15. 12. 2012, své návrhy na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem odůvodnily. Současně je poučil, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, nebude kasačním stížnostem přiznán odkladný účinek.

Stěžovatelky na výzvu soudu nikterak nereagovaly.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nijak nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že kasační stížnost zásadně odkladný účinek nemá. Aby jí mohl takový účinek přiznat, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí nenahraditelná újma. Na podporu svých tvrzení musí samozřejmě navrhnout provedení patřičných důkazů.

Jelikož stěžovatelky své návrhy na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem neodůvodnily, tj. nesplnily svoji povinnost tvrzení, nemohl Nejvyšší správní soud jejich návrhům vyhovět. Proto rozhodl, že se kasačním stížnostem odkladný účinek nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2011

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu